Lietas arhīva Nr. 104AA-0439-18/10
ECLI:LV:RAT:2018:0920.1A33009618.10.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2018.gada 20.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese Žaneta Vēvere
tiesnese Ludmila Poļakova
tiesnese Aivars Uminskis
rakstveida procesā izskatīja /pers. D/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2018.gada 28.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC315997 par to, ka /pers. D/ 2017.gada 25.septembrī plkst.15.41, Rīgā vadīja transportlīdzekli Volvo S60, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa /adrese/ teritoriju atpakaļgaitā un izraisīja sadursmi ar stāvošu transportlīdzekli Toyota RAV 4, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, bojājot to, pēc kā pārkāpjot noteikto kārtību, atstāja notikuma vietu. Ar šādu rīcību /pers. D/ ir pārkāpusi Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 40., 41., 82. un 100.punktus un ir izdarījusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{4} panta četrpadsmitajā daļā un 149.^{16} panta piektajā daļā paredzētos pārkāpumus.

Ar Rīgas rajona tiesas 2018.gada 28.maija spriedumu atstāts negrozīts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018.gada 19.janvāra lēmums Nr.109, ar kuru atstāts negrozīts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja lēmums Nr.PC315997, ar kuru /pers. D/ atzīta par vainīgu administratīvo pārkāpumu izdarīšanā, kas paredzēti LAPK 149.^{4} panta četrpadsmitajā daļā un 149.^{16} panta piektajā daļā, un sodīta ar naudas sodu 150 *euro* apmērā.

Pirmās instances tiesa spriedumā atzina, ka /pers. D/ vaina administratīvo pārkāpumu izdarīšanā, kas paredzēti LAPK 149.^{4} panta četrpadsmitajā daļā un 149.^{16} panta piektajā daļā, ir pierādīta ar 2017.gada 28.maija administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC315997 minētajām ziņām (28.lpp), ar lietas materiālos esošajām fotogrāfijām (14.-16.lpp), ceļu satiksmes negadījumā iesaistītu transportlīdzekļu apskates protokolu (33.lpp), transportlīdzekļa apskates protokolu (34.-35.lpp), /pers. E/ paskaidrojumiem (36.-37.lpp), /pers. D/ paskaidrojumiem (38.lpp.), liecinieka /pers. F/ paskaidrojumiem (45.-46.lpp.), ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu Nr.EZ336874 (52.lpp.) un pārējiem lietas materiāliem, kas atbilst LAPK prasībām.

Pirmās instances tiesa, nosakot soda veidu un mēru, ņēma vērā pārkāpuma raksturu un sabiedrisko bīstamību un pārkāpējas personību. Atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus pirmās instances tiesa nekonstatēja.

Par minēto tiesas spriedumu /pers. D/ ir iesniegusi apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt pilnībā Rīgas rajona tiesas 2018.gada 28.maija spriedumu lietā Nr.1A33009618 un izbeigt administratīvo lietvedību pret /pers. D/.

/pers. D/ apelācijas sūdzībā norāda, ka 2017.gada 25.septembrī bija ieradusies darba darīšanās /adrese/ B, Rīgā. Iebrauca minētajā teritorijā, novērtēja teritorijas lielumu, apmērus un saprata, ka vajadzīgo adresi nevarēs atrast, taisnā virzienā izbrauca no teritorijas. Norāda, ka minēto pārkāpumu nav izdarījusi, jo viņa ar savu vadīto automašīnu /adrese/, teritorijā, nav veikusi atpakaļgaitas manevru iebraucot stāvošā automašīnā, kā arī nav apstājusies un izkāpusi ārā no automašīnas, aizbraucot no notikuma vietas, līdz ar ko nav un nevarēja izdarīt ceļu satiksmes negadījumu, atstājot notikuma vietu.

Uzskata, ka izmeklēšanas gaitā nav noskaidrotas, pierādītas un nostiprinātas ziņas par faktiem, ko saka liecinieks, par to, ko it kā redzējis.

Pēc fotogrāfijas, nav saprotams un nav noskaidrots, kāds vispār ir cēloniskais sakars viņas automašīnai Volvo S60 ar šo notikumu un kurā vietā fotogrāfijā ir iegūta, un kurā vietā redzamais negadījums ir noticis. Uzskata, ka šāda inspektora rīcība ir acīmredzama neiedziļināšanās faktiskajos apstākļos, kā rezultātā netika un nav noskaidrots, kā bojājumi radušies uz šīs automašīnas. Pie viņas iebildumiem, ka tas ir absurds, inspektors piebilda, ka var sūdzēties priekšniekam, tiesai utt..

Norādīja, ka neatbilst patiesībai aculiecinieka /pers. F/ teiktais, ka bojātā automašīna bija iespējams automobilis Honda CRV, kaut arī automobilis, kas ir bojāts ir Toyota RAV-4, kā arī sievietei, kuru redzējis aculiecinieks, iespējams, bijuši mati ar sirmumu.

Norāda, ka pie ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto abu automašīnu salīdzināšanas inspektore, kaut ko pamērīja ar mērlatu, augšā, lejā un teica, ka viņai viss ir skaidrs. Uz viņas jautājumu, kas ir skaidrs, nekādas atbildes nav saņēmusi. Viņas automašīnai Volvo S60, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, bojājumu nav, tādēļ nevar saprast, kā var izdarīt pretēju secinājumu par bojājumiem ar attēlā redzamo automašīnu.

Pirmās instances tiesa, dodot savu vērtējumu, ka policijas darbinieku sastādīto procesuālo dokumentu saturam tiek piedota tiesas ticamība, nepieprasot no iestādes nekādus papildus pierādījumus, uz ko pamatots lēmums, tiek pārkāpts privātpersonas tiesību ievērošanas princips, tiesiskuma princips, patvaļas aizlieguma princips un tiesiskās paļāvības princips.

Valsts policija viedokli par /pers. D/ apelācijas sūdzību nav iesniegusi.

Ievērojot LAPK 289.^{20} panta pirmās daļas nosacījumus, Krimināllietu tiesas kolēģija secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar LAPK 289.^{21} panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā, bet pamats tiesai pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē nebija objektīvi konstatējams.

Motīvu daļa

Saskaņā ar LAPK 289.[21] panta, 289.[22] panta nosacījumiem apelācijas instances tiesa ievēro šī kodeksa divdesmit trešajā "a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību un taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši minētās nodaļas prasībām.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. D/ apelācijas sūdzība ir noraidāma kā nepamatota, bet Rīgas rajona tiesas 2018.gada 28.maija spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts.

Tiesas kolēģija secina, ka pēc būtības iesniegtā apelācijas sūdzība ir balstīta uz tiem pašiem argumentiem, kurus pirmās instances tiesa ir vērtējusi un pamatoti noraidījusi.

Tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas rajona tiesas 2018.gada 28.maija sprieduma pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams.

Pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, vispusīgi novērtējusi pierādījumus un pamatoti atzinusi, ka /pers. D/ ir izdarījusi LAPK 149.[16] panta piektajā daļā un LAPK 149.[4] panta četrpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu. Līdz ar to tiesu kolēģija saskaņā ar LAPK 289.[13] panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un to neatkārto.

Tiesas kolēģija konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka sūdzības iesniedzēja atradās 2017.gada 25.septembrī Rīgā, /adrese/teritorijā ar transportlīdzekli Volvo S60, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, jo šo faktu nenoliedz pati /pers. D/.

Lietā ir strīds par to, vai protokolā minētajā laikā un vietā sūdzības iesniedzēja, veicot atpakaļgaitas manevru ar transportlīdzekli Volvo S60, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ uzbrauca stāvošajam transportlīdzeklim Toyota RAV 4, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, par notikušo ceļu satiksmes negadījumu neziņoja un negadījuma vietu atstāja.

Izvērtējot lietā savāktos pierādījumus, tiesas kolēģija secina, ka /pers. D/ vaina ir pierādīta ar liecinieka /pers. F/ paskaidrojumā norādīto, ka 2017.gada 25.septembrī Rīgā, plkst.15.15, /adrese/ teritorijā kļuva par ceļu satiksmes negadījuma aculiecinieku, proti, redzēja kā automobilis Volvo (iespējams automobilis Volvo S80 vai automobilis Volvo S90), valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, virzoties atpakaļgaitā, izraisīja sadursmi ar pelēkas krāsas automobili. Pēc negadījuma no automobiļa Volvo izkāpa vadītāja (aptuveni 40-50 gadus veca sieviete, ar tumšiem matiem, iespējams, ar sirmumu), kura apskatīja bojājumus, pēc kā atgriezās savā automobilī un aizbrauca no notikuma vietas. Redzot notiekošo, /pers. F/ panāca automobili Volvo, jo tas aizkavējās laižot citu transportlīdzekli, kas iebrauca teritorijā un ar savu tālruni nofotografēja automobili Volvo.

Tiesas kolēģijai nav pamata neticēt liecinieka /pers. F/ liecībām. Turklāt, nav konstatēti tādi apstākļi, kas liecinātu par viņa ieinteresētību lietas iznākumā vai vēlmi apmelot /pers. D/.

Aculiecinieka /pers. F/ liecības apstiprinās ar cietiem tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem.

Tiesas kolēģija nepiešķir ticamību /pers. D/ liecībām, jo viņas liecības ir pretrunā ar cietiem tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem.

Ņemot vērā iepriekš minēto tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa pamatoti ir atzinusi, ka /pers. D/ administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC315997 norādītajā laikā un vietā ir izdarījusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[16] panta piektajā daļā un 149.[4] panta četrpadsmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, par ko ir sodīta atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta nosacījumiem.

Ievērojot augstāk norādīto, tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums kā likumīgs un pamatots atstājams negrozīts, bet /pers. D/ apelācijas sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar LAPK 289.[21] pantu, 289.[22] pantu, Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

Rīgas rajona tiesas 2018.gada 28.maija spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. D/ iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese Ž.Vēvere

Tiesneši L.Poļakova

A.Uminskis